

2005. november 17., csütörtök

7. üdvözlí a nemzetközi közösség részéről megnyilvánuló súlyosan elutasító reakciókat, és teljes mértékben támogatja az ENSZ Biztonsági Tanácsának nyilatkozatát, amely elítéli az iráni elnök kijelentését és támogatja az ENSZ főtítkárárt, aki emlékezteti Iránt az ENSZ alapokmányában vállalt kötelezettségeire;
8. üdvözlí a Németországi Muszlimok Központi Tanácsának példaértékű nyilatkozatát, amely szerint minden nemzetnek tiszteletben kell tartania a nemzetközi jogot és más államok jogait, és üdvözlí a közvélemény által világszerte megfogalmazott reakciórt, különös tekintettel azokra az iráni származású személyekre, akik felháborodásukat fejezték ki az iráni elnök kijelentéseivel kapcsolatban;
9. üdvözlí a több vezető palesztin tisztviselő és képviselő által képviselt, Ahmedinedzsád elnök nézeteit elítélő, valamint a palesztin állam és Izrael békés egymás mellett élését támogató álláspontot;
10. kiemeli, hogy Ahmedinedzsád elnök kijelentései aggodalmat keltenek Iránnak a régióban betöltött szerepével és jövőbeli szándékaival kapcsolatban; ebben az összefüggésben felhívja Iránt, hogy tartózkodjon a nemzetközi terrorista csoportok bármilyen támogatásától;
11. ismételten felszólítja az iráni hatóságokat, hogy játsszanak kezdeményező és pozitív szerepet a tágabb közel-keleti régióban, és e tekintetben úgy véli, hogy egy, a nukleáris kérdésben elért megállapodás az összes érintett felet ösztönözná a biztonság és a béke mindenki számára történő biztosítására;
12. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy járjanak el az Általános Ügyek Tanácsa 2005. november 7-i következtetéseivel és a Parlament 2005. október 13-i állásfoglalásával összhangban annak érdekében, hogy diplomáciai megoldást találjanak az Irán nukleáris programjával kapcsolatos aggodalmakra, és tartsák fenn ezt a pozíciót az átfogó párbeszéd során bekövetkező minden további fejlemény során is;
13. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Iráni Iszlám Köztársaság és Izrael kormányának és parlamentjének, a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség főigazgatójának és az ENSZ főtítkárának.

P6_TA(2005)0442

Kasmír

Az Európai Parlament állásfoglalása Kasmírról

Az Európai Parlament,

- tekintettel a természeti katasztrófák áldozatai humanitárius segélyhez fűződő jogának ismételt hangsúlyozásáról szóló korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel az Európai Parlament *ad hoc* küldöttsége által 2003. december 8–11. között és 2004. június 20–24. között Kasmírban tett látogatásokról szóló jelentésekre,
- tekintettel az ENSZ főtítkára által 2005. augusztus 1-jén kiadott, a nemzetközi katasztrófacsökkenési stratégiájáról szóló jelentésre,
- tekintettel az Általános Ügyek Tanácsa és Külügyi Tanács 2005. október 18-i következtetéseire,
- tekintettel az Tanács elnöksége által a dél-ázsiai földrengéssel kapcsolatban 2005. október 27-án Hampton Courtban tett nyilatkozatra,
- tekintettel a Dél-Ázsiai Regionális Együttműködési Szövetség (SAARC) 2005. november 12–13-i dhakai csúcstalálkozásának nyilatkozatára,
- tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,

2005. november 17., csütörtök

- A. mivel 2005. október 8-án egy 7,6 Mw erősségű földrengés volt, amely hatalmas károkat és súlyos sérüléseket okozott egy 30 000 km²-es területen a kasmíri régióban, Pakisztán északnyugati határvidékén, Afganisztánban, és Indiában;
- B. mivel a földrengés több mint 200 000 ember halálát vagy súlyos sérülését okozta, és emberek milliói maradtak fedél nélkül, akiknek szélsőséges időjárási körülményekkel és a súlyos betegségek valamennyi fajtájával szembe kell nézniük; mivel ezek a számok drámai módon emelkedhetnek még az elkövetkezendő himalájai tél következtében; és mivel csak Kasmírban több mint 1,8 millió ember hajléktalan jelenleg (a Pakisztán által igazgatott Muzaffarabad főváros lakosságának 85 %-a);
- C. mivel a humanitárius és gazdasági pusztulás szintje a szubkontinens történelmében eddig példa nélküli, városok és községek százai pusztultak el, a legtöbb út és híd, az állami infrastruktúra és távközlés teljesen megsemmisült, különösen a Pakisztán által igazgatott kasmíri Muzaffarabad főváros körül;
- D. mivel az ENSZ arra figyelmeztetett, hogy ilyen méretű katasztrófa kezeléséhez lehet, hogy nem áll rendelkezésre világszerte elegendő erőforrás (például téliített sátrak);
- E. mivel a Világbank és az Ázsiai Fejlesztési Bank becslése szerint a humanitárius segélyintézkedések, a rehabilitáció és az újjáépítés teljes költsége 5,2 milliárd USA-dollárt fog kitenni, amelyből 2 milliárd USA-dollárt ajánlottak fel adományozók;
- F. mivel az ENSZ 2005. november 11-én azt jelentette, hogy mindössze 98,5 millió USD-t kapott és meg nem erősített felajánlás formájában 38 millió USD állt rendelkezésére a következő hat hónap segélyintézkedéseinek fedezését célzó, 550 millió USD-re irányuló, 2005. október 26-i gyors kérés elindítása után;
- G. mivel az EU és tagállamai a jelentős pénzügyi segítségnyújtás mellett helikoptereket, repülőgépeket és mérnököket is biztosítottak a pakisztáni hatóságok és a nemzetközi közösség által végrehajtott segélyintézkedésekhez;
- H. mivel India és Pakisztán kormánya megállapodott abban, hogy öt határátkelőhelyet nyitnak meg 2005. november 7-től kezdve a kasmíri ellenőrzési vonalon;
- I. mivel India és Pakisztán 2004 kezdete óta folyamatos párbeszédet folytat vitáik részének lezárása érdekében;
1. őszinte részvétét, együttérzését és szolidaritását fejezi ki a Dél-Ázsiát 2005. október 8-án ért földrengés valamennyi áldozata iránt;
  2. továbbra is komoly aggodalommal tölti el a túlélők helyzete, különösen a magasan fekvő, földcsuszamlások által elszigetelt vidéki településeken élő embereké, akiket csak egy mentőhelikopter-flottával lehet elérni; riasztónak tartja azokat a jelentéseket, amelyek szerint a legsúlyosabban érintett területeken lévő emberek kevés segélyt kaptak vagy egyáltalán nem kaptak segélyt;
  3. hangsúlyozza, hogy a legsúlyosabban érintett területek megközelíthetetlené váltak, mivel az utak és a távközlési rendszerek nagyrészt megsemmisültek, és felhívja a figyelmet azokra a tragikus következményekre, amelyeket a távoli hegyvidéki területekre juttatandó humanitárius segély szállításának folytatólagos késlekedése fog okozni;
  4. üdvözlöi a pakisztáni kormány és a nemzetközi közösség közös segélyintézkedéseit, beleértve a tagállamok és a NATO segítségnyújtását; tisztában van a kemény hegyvidéki tél beállta előtt végrehajtható hatalmas erőfeszítésekkel; üdvözlöi a Bizottság által javasolt 93,6 millió euró összegű segélycsomagot, valamint a tagállamok és más adományozók által tett felajánlásokat; arra ösztönzi az adományozókat, hogy ajánljanak fel több pénzeszközt és kötelezzék el magukat azon pénzeszközök mellett, amelyeket már felajánlottak;

2005. november 17., csütörtök

5. tudatában van a segélyben részt vevő dolgozók logisztikai problémáinak, illetve annak, hogy sürgősen szükség van több helikopterre, téliesített menedékre, egészségügyi berendezésekre, orvosi ellátásra, vízre és élelemre; maradéktalanul támogatja az olyan segélyintézkedéseket, mint például a „téli verseny”, amelyet a Nemzetközi Migrációs Szervezet és a Vöröskereszt és Vörös Félhold Társaságok Nemzetközi Szövetsége indítottak, hogy 10 000 menedékjavító csomagot juttassanak el magas fekvésű falvakba;
6. nagyobb koordinációra hív fel az Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztossága, az Európai Közösség Humanitárius Segélyek Hivatala (ECHO), nem kormányzati szervezetek, valamint a Pakisztán és India kormánya között annak biztosítása érdekében, hogy az Európai Unió által jelenleg nyújtott segélyt gyorsan eljuttassák Kasmírba;
7. maradéktalanul támogatja a gyorssegélyek azonnali kifizetésére vonatkozó kérelmeket; arra sürgeti az adományozókat, hogy haladéktalanul járuljanak hozzá az ENSZ által kért 550 millió USD-hez; emlékezteti az adományozókat a 2005. október 26-i adományozói konferencia során felajánlott további 580 millió dollárra; kéri a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb jelölje meg, hogy az EU képes lesz-e további pénzeszközöket rendelkezésre bocsátani a globális transzferen belül vagy egyéb mechanizmusok alapján, különösen 2006-tól kezdődően az újjáépítési szükségletekre tekintettel;
8. súlyos aggodalmát fejezi ki a Bizottság súlyos költségvetési problémái miatt a humanitárius segély terén, és hangsúlyozza, hogy az ECHO fennmaradó működési tartalékának többsége más közelmúltbéli főbb vészhelyzetekre használták fel;
9. sürgeti a Bizottságot, hogy tekintse át újra az általános preferenciák rendszerét (GSP plusz rendszert – GSP+), és hogy hajtsa végre az Európai Parlament által 2005. március 9-én jóváhagyott modellt⁽¹⁾; ösztönzi a Bizottságot, hogy ezeket és más megfelelő intézkedéseket sürgősen valósítsa meg, mégpedig a dél-ázsiai szökőárt követő GSP plusz rendszer menetrendje szerint;
10. üdvözli a 2005. november 12–13-i SAARC-csúcstalálkozón hozott határozatot, amely a katasztrófa-kezelés területén történő együttműködésre, valamint az erőfeszítések e tekintetben történő összehangolására irányul egy készülségi és katasztrófakezelő központ Indiában való létrehozásával;
11. üdvözli az India és a Pakisztán kormánya közötti megállapodást az ellenőrzési vonalon meglévő határátkelőhelyek megnyitásáról; meg van győződve arról, hogy a határátkelőhelyek megnyitása rendkívüli fontossággal bír a kasmíri nép és a segélyintézkedés szempontjából; reményét fejezi ki, hogy a megállapodás végrehajtható anélkül, hogy az túl sok adminisztratív problémát okozna a határátkelőhelyeket használó kasmíri emberek számára; üdvözli öt határátkelőhely árucseré céljából történő megnyitását; kéri mindkét ország hatóságait, hogy tegyék lehetővé a polgári lakosság határátkelését; ami a megállapodás része; támogatja az ENSZ világméretű élelmiszerprogramja felhívását, amely új határátlépési pontok megnyitását szorgalmazza az ellenőrzési vonalon, illetve a teherautók mozgásának lehetővé tételét annak érdekében, hogy ezáltal támogatni lehessen a Kasmír magas hegyein és távoli völgyeiben emberek százazrei számára szervezett segélyintézkedéseket;
12. üdvözli, hogy a „krikett diplomácia” Új-Delhiben csúcstalálkozó megtartásához vezetett 2005. április 17-én az indiai miniszterelnök és a pakisztáni elnök között; üdvözli, hogy mindkét fél előrelépést tanúsít a bizalomépítő intézkedések megszilárdítása révén fokozatos kétoldalú normalizáció révén, amely a kasmíri határátkelés politikai rendezéséhez vezethet;
13. üdvözli a Kasmírról folytatott indiai–pakisztáni kétoldalú megbeszélésekben megfigyelhető előrelépés jeleit, illetve a rugalmasság egyéb kölcsönös megnyilvánulásait, mint például a terület két – indiai és pakisztáni – része között nemrégiben beindított buszjáratot, vagy a indiai külügyminiszter pakisztáni, illetve a pakisztáni elnök indiai látogatását;
14. üdvözli az indiai miniszterelnök nyilatkozatát, amelyet a pakisztáni elnök támogatott, miszerint a kasmíri Siachen gleccsért a „béke hegyének”, és a Kasmír tekintetében az India és Pakisztán közötti teljes megbékélés új jelképének kell tekinteni, és felhívja az EU-t, hogy támogassa ezt a pozitív gesztust annak érdekében, hogy a lehető leghamarabb végleges megállapodás szülessen a felek között, többek között a területen a fegyveres erők átcsoportosításáról és visszavonásáról;

(¹) Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0066.

2005. november 17., csütörtök

15. reményét fejezi ki, hogy a kasmíri embereket leginkább sújtó borzalmas katasztrófa azt a pozitív eredményt hozhatja magával, hogy a túlélők a közeljövőben közelebb kerülnek a békéhez, a szabad mozgáshoz és a jóléthez; üdvözlí az indiai és pakisztáni kormányok által nemrégiben a megbékélés irányában tett lépéseket, amelyek most először vonták be a kasmíriakat közvetlenül a folyamatba, és nagyon is reméli, hogy ez egy, a béke felé vezető szilárd folyamat kezdete; felhívja ezért az indiai és pakisztáni kormányt, hogy folytassák a folyamatot, amelynek a kasmíri kérdés békés rendezéséhez kell vezetnie, az érintett lakosság bevonása mellett;

16. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, India és Pakisztán kormányának és parlamentjének, a SAARC főtitkárának, a NATO főtitkárának és az ENSZ főtitkárának.

P6_TA(2005)0443**Fülöp-szigetek (Francisco Larrañaga EU-s állampolgár halálra ítéltése)****Az Európai Parlament állásfoglalása a Fülöp-szigetetről**

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 3. cikkére,
  - tekintettel a Fülöp-szigetek által 1986. június 18-án aláírt, a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés elleni 1984-es egyezményre,
  - tekintettel az Általános Ügyek Tanácsa által 1998. június 29-én elfogadott, a halálbüntetésről szóló harmadik országok irányában alkalmazandó EU-s politikákra vonatkozó iránymutatásokra,
  - tekintettel a Bizottságnak az Európai Unió által az emberi jogok és a demokratizálódás harmadik országokban történő előmozdításában betöltött szerepéről (COM(2001)0252) szóló, 2001. május 8-i közleményére, amely a halálbüntetés eltörlését az „Európai kezdeményezés a demokráciáért és az emberi jogokért” program keretében biztosított segítségnyújtás kiemelt tematikai szempontjaként határozza meg,
  - tekintettel Pat Coxnak és Josep Borrellnek, az Európai Parlament korábbi és jelenlegi elnökeinek Gloria Macapagal-Arroyo Fülöp-szigeteki elnökhöz intézett 2004. május 10-i és 2005. június 6-i leveleire, amelyek a Francisco Larrañaga ügyében folytatott tárgyalás felülvizsgálatát kérik,
  - tekintettel a halálbüntetés megszüntetését, illetve addig is a kivégzésekre vonatkozó moratórium életbe léptetését szorgalmazó állásfoglalásaira, és különösen „Halálbüntetésre vonatkozó moratórium megszüntetése a Fülöp-szigeteken” című 2003. december 18-i állásfoglalására⁽¹⁾,
  - tekintettel az „Éves jelentés az emberi jogokról a világban 2004-ben” című dokumentumról és a témában alkalmazott európai uniós politikáról szóló, 2005. április 28-i állásfoglalására⁽²⁾,
  - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkére,
- A. mivel Joseph Estrada, a Fülöp-szigetek korábbi elnöke 2000 márciusában moratóriumot vezetett be a halálbüntetéssel kapcsolatban;
- B. mivel Gloria Macapagal-Arroyo jelenlegi elnök 2004. január 1-jén bejelentette a moratórium megszüntetését;
- C. emlékeztetve arra, hogy a halálbüntetés 1993-ban történt visszaállítása óta a Fülöp-szigeteken 1916 embert ítélték halálra és hét kivégzésre került sor; ezenkívül továbbra is legalább 18 kiskorúra szabtak ki halálos ítéletet olyan bűncselekményekért, amelyeket 18 éves koruk előtt követtek el, annak ellenére, hogy a Fülöp-szigeteki törvények egyértelműen úgy rendelkeznek, hogy kiskorúakat nem lehet halálra elítélni és kivégezni;

⁽¹⁾ HL C 91. E, 2004.4.15., 691. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0150.